

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - והנה פרח מטה אהרן כו -

Introduction

This discourse from **Rabbi Schneur Zalman of Liadi**, the Alter Rebbe (1745–1812), is a deeply layered mystical explanation of the power of **Ahavas Yisrael** and the Divine flow that comes through the Kohanim—particularly in the blessing known as *Birchas Kohanim*. The Alter Rebbe, founder of Chabad Chassidus and author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch HaRav*, was not only a master of halacha and philosophy but also of conveying the metaphysical structure of Hashem's influence in this world. Drawing on Kabbalistic sources like the Zohar and Midrash, this discourse traces the difference between limited kindness (*Chesed Olam*) and expansive, unstoppable Divine flow (*Rav Chesed*), and how Aharon and his descendants, through their love and blessing, channel a unique form of unimpeded Divine generosity into the physical world.

And behold, the staff of Aharon blossomed... and it produced almonds. To understand: why almonds? (See also in Midrash Rabbah, end of Parshas Korach.)

והנה פרח מטה אהרן כו' ויגמל שקדים. להבין למה (שקדים) (וראה ברכ"ת סו"פ קרח)

Almonds ripen faster than all other fruits and produce—such as olives, grapes, figs, etc.—which all take more time to ripen than almonds. As it states in Midrash Rabbah, end of Koheles (15b): What is the sign of the almond? From the moment it blossoms until it finishes is twenty-one days.

הנה שקדים הם ממהרים להגמר יותר מכל הפרות ותבואות כמו זית גפן תאנה כו' שקדם משתהים זמן רב יותר מהשקדים וכמו שקתוב ברכ"ת סוף קהלת (קט"ו ב') מה סימנו של שקד זה משעה שהוא מצוין עד שעה שהוא גומר כ"א יום

Therefore, it is called “shaked” (almond), which implies speed—as it is written (Jeremiah 1): “A rod of an almond tree... for I am shoked (watching, hastening) over My word to perform it.”

ועל פן נקרא שקד שהוא ענין מהירות כמו שקתוב (בירמיה סימן א') מקל שקד כו' כי שקד אני על דברי לעשותו

This is an allusion to the kehunah (priesthood), because the name Aharon shares the same letters as “nira” (is seen/revealed). (See further in the discourse beginning “Behaalos'cha.”)

וזהו רמז על הבהנה. כי הנה אהרן אותיות נראה ((עמ"ש מזה בד"ה בהעלתך

Through him all revelations and transmissions of Divine light were drawn from Above downward. (See the discourse on “Ki Imcha Mekor Chayim,” on “in Your light we see light.”)

שעל ידו היו כל ההתגלויות והמשכות האורות מלמעלה למטה. ועמ"ש סד"ה כי עמך מקור חיים באורך נראה אור

And the transmissions that come through him descend from the highest levels all the way below with great speed, without any delays.

והנה ההמשכות הנמשכות על ידו הן נמשכות מרום המעלות עד למטה במהירות גדולה בלי שום עכובים

For behold, in Birkas HaMazon it says: “He nourishes the entire world with His goodness, with grace and kindness”—that is, the physical blessings originate from His upper kindness and goodness.

כי הנה כתוב בברכת המזון הן את העולם כלו בטובו ברחם ברחמים להיות מתנהג משוב וחסדו העליונים השפעות גשמיות

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרת מטה אהרן כו -

There must be a descent of that kindness through many stages of spiritual descent (hishtalshelus) until it condenses into physical kindness.	צריך ירידת חסד בהשתלשלות מדרגות רבות מאד עד שיתעבה ההשפעה ממנו על חסד גשמי.
But through Aharon, who is the level of “Nir’eh Or”—“in Your light we see light”—the flow of kindness is drawn with speed, without delay, through the worlds and many levels of hishtalshelus, until it can be drawn and revealed below.	ועל ידי אהרן שהוא בחינת נראה אור הינו שיהיה נמשך השפעת החסד במהירות שלא יתעכב בעולמות ורובי ההשתלשלות שמכרח להיות נמשך בהם עד שימשך ויתגלה למטה כי אם יהיה עובר ונמשך דרך הם במהירות מבלי עכובא בהם.
(See also regarding this type of speed in <i>RaMaZ</i> , beginning of Emor, page 99, etc.) Therefore, the allusion to this is the almond, as above.	ועין פהגונא מענין מהירות בהרמ"ז אמור ריש דף (צ"ט כו') ועל כן הרמז לזה הוא שקדים כנ"ל.
Now, to explain the matter further: it is known the question—why do we request every day in prayer “Heal us, Hashem,” “Bless upon us...” if the main judgment for a person is on Rosh Hashanah and Yom Kippur? This question is raised in Tosafos (Shabbos 12b, Rosh Hashanah 16a).	וביאור הענין הזה ידוע הקשיא מהו שמבקשים בכל יום ומתפללים רפאנו ה' ברוך עלינו הרי עקר דינו של אדם הוא בראש השנה ויום הכיפורים וכמו שכתוב קשיא זו בתוס' (פ"ק דשבת דף י"ב ע"ב ובפ"ק דר"ה (דף ט"ז ע"א).
But the explanation is: what is written and sealed on Rosh Hashanah and Yom Kippur is that a flow of kindness is drawn upon the person's soul.	אבל הענין כי מה שנכתב ונחתם בראש השנה ויום הכיפורים הנה שנמשך לו חסד על נפשו.
And this kindness, drawn from the Infinite One, is still only in the level of Malchus of Atzilus, which is the source of Beriah, Yetzirah, and Asiyah.	והחסד שהוא הנמשך מאין סוף ברוך הוא למעלה עדן במלכות דאצילות שהיא מקור דבי"ע.
That is what is meant by the phrase: “With His goodness, with His grace and kindness”—i.e., His supernal kindness, which is vastly beyond the nature of physical influence.	והנה הוא מה שנאמר בטובו בחן וחסד שלו שהוא חסד עליון ברוך הוא אשר הוא למעלה מעלה ממהות השפעות גשמיות.
And as is known from what was said by Avraham: “I am but dust and ashes”—meaning that his love and kindness cannot even compare to that of Atzilus, but are like dust and ashes in contrast.	וכנודע מענין ואנכי עפר ואפר שאמר אברהם על חסד ואהבה רבה שלו שאין לו דמיון לחסד דאצילות רק כמו עפר ואפר כו'.
Therefore, in order that from the kindness of Atzilus will be drawn physical influence in the world of Asiyah—as the soul requires for its needs in the body...	ולכן כדי שימשך מחסד שבאצילות השפעות הגשמיות... בעשיה בצרכי הנפש בגוף.
It must descend and be drawn downward through a chain of many stages, through the chambers of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah—from one chamber to another—until the kindness condenses into material form, such as healing the sick and blessing the years (agricultural bounty).	הוא צריך להשתלשל ולירד בהשתלשלות מדרגות רבות בהיכלות דאבי"ע מהיכל להיכל עד שיתעבה להיות חסדו בענינים גשמיים לרפאות החולה ולברך השנים.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרה מטה אהרן כו -

(This can be understood from what is written elsewhere in the discourse <i>Patach Eliyahu</i> regarding “there is no blade of grass...”; and in the discourse <i>Mezuzah MiYamin</i>, concerning “three thousand parables”; and in the discourse <i>Mar’eiheim U’Ma’aseiheim</i>, on “He does kindness to thousands”; and in <i>Kechu Me’itchem Terumah</i>.)	ויובן זה ממה שפתיב במקום אחר בד"ה פתח אליהו) גבי אין לה עשב כו' וסד"ה מזוזה מימין בענין שלש אלהים משל ובד"ה מראיהם ומעשיהם כו' בענין עושה (חסד לאלפים ובד"ה קחו מאתכם תרומה
And this is what our Sages meant when they said: “A person is judged every day”—that is, he is judged according to his deeds on that day—whether he is worthy and fitting that the supernal kindness that was already drawn upon his soul on Rosh Hashanah and Yom Kippur should descend and be drawn level by level, from chamber to chamber, so that it should pass from spiritual into physical.	ועל זה ארזו"ל אדם נדון בכל יום שהוא נדון לפי מעשיו היום האם ראוי וכדאי הוא שיירד וימשך החסד עליו הנמשך כבר על נפשו למעלה בר"ה ויום הפפורים שיהיה יורד ונמשך ממדרגה למדרגה מהיכל להיכל כדי שימשך מרוחניות לגשמיות
Or perhaps the person is not worthy of it, and then the kindness will be held back and not descend below, but will remain above in the spiritual realm. There, he will receive greater delight in Gan Eden because kindness was drawn to him, but it will not extend downward into the physical realm at all.	או שמא אין ראוי האדם לזה ואז יתעכב ולא ירד למטה רק ישאר למעלה ברוחניות ושם יגיע לו שיוסיפו לו תענוג בגן עדן מאחר שנמשך לו החסד. אבל עכ"ל לא ימשך ממנו למטה כלל
(And even though the statement “A person is judged every day” is the opinion of Rabbi Yosi and Rabbi Nasan—and not the Sages—nevertheless, one must conclude that even according to Rabbi Yosi and Rabbi Nasan, the primary judgment is on Rosh Hashanah. Otherwise, how could they explain the verse: “For it is a statute for Israel, a judgment for the G-d of Jacob,” which refers to Rosh Hashanah?	והגם שמה שאמרו אדם נדון בכל יום זהו דברי ר' יוסי ור' נתן משא"כ לרבנן מ"מ הא על כרחך גם לר' יוסי ור' נתן עקר הדין בר"ה דאלפי איה ופרשו הפסוק דכי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב דקאי על ר"ה)
And also the verse: “The eyes of the Lord your G-d are upon it from the beginning of the year...”—from which the sages in Rosh Hashanah (8a) learned that Rosh Hashanah is the New Year for judgment.	וגם מה שפתיב עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה שמזוזה למדו בפ"ק דר"ה (דף ח') דר"ה הוא ר"ה לדיון כו'
Furthermore, what would be the meaning of the Rosh Hashanah prayers—Malchiyos, Zichronos, and Shofros—and the phrase “HaMelech HaMishpat” said during the Ten Days of Repentance? How is this day different than any other?	ועוד דאלפי מה ענין מלפיות וזכרונות ושופרות שאומרים בר"ה. והמלה המשפט בעשרת ימי תשובה. ומה יום מיוחד

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרת מטה אהרן כו -

It must therefore be that Rabbi Yosi and Rabbi Nasan also agree that Rosh Hashanah is the day of judgment. And likewise, the sages said (Beitzah 17a): “A person’s sustenance is designated from Rosh Hashanah to Yom Kippur”—clearly indicating that this is agreed upon by all, and there is no disagreement about it.	אֵלָּא וְדַאי גַּם ר' יוֹסִי וְר' נָתָן מוֹדִים דְּר"ה הוּא יוֹם הַדִּין. וְכֵן מַה שֶּׁאָמְרוּ רַז"ל (פ"ב דְּבִיצָה ד"ז ע"א) מְזוֹנָתָיו שֶׁל אָדָם קָצוּבִין לוֹ מֵר"ה וְעַד יוֹם הַכְּפוּרִים. מִשְׁמַע דְּאֵתִי וְדַאי לְכַעֲלֵעַל וְאִין בְּזָה שׁוּם מַחְלוקָת.
Nevertheless, they maintain that a person is also judged every day—and this is in the manner explained above.	וְאִף עַל פִּי כֵן ס"ל דְּאָדָם נִדּוֹן גַּם כֵּן בְּכָל יוֹם וְהִינוּ עַל דֶּרֶךְ שְׁנֵתְבָאָר.
And similarly, even according to the Sages who argue with Rabbi Yosi and Rabbi Nasan, we must also say that there is some level of judgment every day. After all, we recite all the daily requests in the Shemoneh Esrei—even according to the Sages—as explained in the Gemara, Shabbos (12a–b).	וְכֵמוֹ כֵּן גַּם לְרַבְּנָן דְּפְלִיגִי עַל ר' יוֹסִי וְר' נָתָן הֲרִי גַּם לְדִידְהוּ עֵכָצ"ל דְּשֵׁייד בְּחִינַת דִּין בְּכָל יוֹם שְׁהָרִי מְבַקְשִׁים כָּל הַבְּקָשׁוֹת בְּשִׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אִף גַּם לְרַבְּנָן (פְּמוֹבוּאָר בְּגִמְרָא פ"ק דְּשַׁבָּת (דף י"ב ע"א וְע"ב).
And this too is as explained above, and the discussion regarding their disagreement is not for this place. This was already explained at length as well in the <i>Maamar Chakur Din</i> , Vol. 2, Ch. 1 and Ch. 26.	וְהִינוּ גַּם כֵּן עַל דֶּרֶךְ שְׁנֵתְבָאָר וְעִנְיָן הַמַּחְלוקָת שְׁבִינִיָּהֶם אֵין כָּאֵין מְקוֹמוֹ. וְכָבֵר הָאֲרִיזָה בְּזָה כֵּן (בְּעִנְיָן מֵאֲמֵר חֲקוּר דִּין חֶלֶק ב' פָּרָק א' וּפָרָק כ"ו).
Now, this influence of kindness is delayed and held back until it actually descends and arrives below—for in each stage of descent, from chamber to chamber, it must pass through a process of judgment to determine whether the person is worthy for this flow to be drawn down.	וְהִנֵּה הַשְּׁפָעַת חֶסֶד זֶה הוּא מִתְעַכֵּב וְשׁוֹהָה עַד שְׁנִמְשָׁךְ וְכָא לְמַטָּה שְׁהָרִי בְּכָל הַשְּׁתַּלְשּׁלוֹת מִהִיכָל לְהִיכָל הוּא עַל יְדֵי מִשְׁפָּט אִם רָאוּי הוּא שִׁמְשָׁךְ הַשְּׁפָעָה לְמַטָּה.
And his judgment is examined, and there may be an accuser who claims that the person has sinned and is not worthy of this influence.	וּמַעֲיָנִים בְּדִינוֹ יִגִּשׁ מִי שֶׁמְקַטְרֵג לוֹמֵר שֶׁחָטָא וְאִינוּ רָאוּי לָזֶה.
(And this is what our Sages said in <i>Bereishis Rabbah</i> , Vayishlach, chapter 76, on the verse “And Benayahu said, Amen, so may it be.” The Midrash asks: was it not already said, “Behold, a son shall be born to you—he shall be a man of peace”? Rather, many accusers will arise from here to Gichon... see there.)	וְזֶהוּ מֵאֲרִז"ל בְּרַב"ת וַיִּשְׁלַח פַּע"ו עַל פֶּסוּק וַיֹּאמֶר (בְּנִיָּהוּ כו' אָמֵן כֵּן יֹאמֵר וְהָלֹא כָבֵר נֹאמֵר הִנֵּה בֵן נוֹלָד לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה אֵלָּא אָמֵר הִרְבֵּה קִטְגוּרִין (יַעֲמָדוּ מִכָּאֵן וְעַד גִּיחוֹן. ע"ש).
But when the Divine light and influence is drawn through Aharon, or through his descendants after him—the Kohanim who raise their hands and bless the people with <i>Birchas Kohanim</i> —then the influence descends swiftly through all the worlds, with no hindrance or delay, and no judgment is examined at all.	אֲבָל כְּשֶׁנִּמְשָׁךְ הָאוֹר וְהַשְּׁפָעַת עַל יְדֵי אֶהְרֹן וּמִגִּזְעוֹ תַּחֲתָיו כְּהֻנִּים הַנוֹשְׂאִים אֶת יְדֵיהֶם וּמְבָרְכִים אֶת הָעָם בְּבִרְכַּת כְּהֻנִּים אֵין הַשְּׁפָעַת הִיא נִמְשָׁכֶת בְּמַהֲרִית דֶּרֶךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּאֵין מִנֵּעַ וּמַעֲכָב וְאִין מַעֲיָנִים בְּדִין כָּלל.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרת מטה אהרן כו -

(Similar to what was explained regarding the verse, “But Hashem your G-d did not desire to listen to Bilaam...”—He did not listen to any accusation, and this was because “He loves you...” And this is why the Kohanim say in their blessing: “Who sanctified us... to bless His people Israel with love.”)	ועל דרך שנתבאר על פסוק ולא אבה ה' אלקיך (לשמע אל בלעם כו' שלא שמע שום קטרוג והינו על ידי פי אהבה כו'. וזהו שמברכים הכהנים אשר קדשנו (לברך את עמו ישראל באהבה)
Along these lines, one can explain the verse: “He sends His command to the earth; His word runs swiftly.” The phrase “He sends” implies when the influence descends slowly, in stages and gradually. But “His word runs swiftly” refers to when the influence descends quickly, as described above. (See what is written on this elsewhere.)	ועל דרך זה יש לומר פירוש הפסוק השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו. דפירוש השולח הוא כשיריד השפע לאט לאט ובהדרגה ובמתון. אבל עד מהרה ירוץ דברו הינו כשהשפע הולך במהירות על (דרך הנ"ל. ועמ"ש על זה במקום אחר
And see <i>Bereishis Rabbah</i> , Parshas Vaeschanan: there is a prayer that is answered in forty days... and one that is answered in twenty days... and one that is answered in a single day... and some even sooner—see there. (And see elsewhere in the discourse on “Maher, take the garments...” in <i>Ad Delo Yada Bein</i> , beginning with that phrase.)	ועין ברכ"ת פ' ואתחנן יש תפלה שנענית לארבעים יום כו' ויש תפלה שנענית לעשרים יום כו' ויש תפלה שנענית ליום אחד כו' ויש תפלה כו' ע"ש. ועמ"ש במקום אחר בפירוש מהר קח את הלבוש כו' בד"ה עד (דלא ידעי בין כו')
And this is the concept of <i>Birchas Kohanim</i> : “May Hashem bless you and guard you.” And our Sages said: “May He bless you with wealth... may He bless you with children... and guard you from harmful forces.” As stated in <i>Bamidbar Rabbah</i> , Naso, chapter 11.	וזהו ענין ברפת כהנים בברכה ה' וישמרה. וארזו"ל בברכה במקומו כו' בברכה בבנים כו' וישמרה מן המזיקין. כמו שכתוב בברכה נשא פרק י"א
That is, the supernal kindness is drawn immediately into the physical realm—so the blessing is manifest in children, livelihood, and all physical good. “May Hashem shine His face” refers to illumination of His countenance; “and be gracious to you” means that it is drawn downward, all the way to the lowest levels.	הינו שנמשך החסד העליון מיד בגשמי להיות הברכה בבני ומזוני. יאר ה' פניו הינו הארת פנים ויחנך. שנמשך למטה מטה
And the root reason for this—that the kindness drawn through Aharon descends with speed and without delay—is because “there is kindness, and there is kindness”: <i>Chesed Olam</i> (everlasting kindness), and <i>Rav Chesed</i> (abundant kindness). And the flow through Aharon comes from the level of <i>Rav Chesed</i> , as mentioned in the discourse on <i>Behaalos'cha</i> .	ואמנם שרש הטעם לזה על היות המשכת החסד שעל ידי אהרן נמשכת במהירות באין מעכב ומונע ההמשכה הוא לפי כי אית חסד ואית חסד—חסד עולם ורב חסד. והנה ההמשכה על ידי אהרן הוא מבחינת ורב חסד. כנזכר על פסוק בהעלתך
And as explained on the verse “And you shall make holy garments,” this refers to a kindness without limit, which descends and is drawn down according to His [G-d's] traits, with no aspect of judgment to obstruct it whatsoever.	ועל-פי ועשית בגדיי־קדש והוא חסד שכלי גבול שיוירד ונמשך על-פי מדותיו ואין שום בחינת דין שיפגעו בקל.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרת מטה אהרן כו

Whereas in <i>Chesed Olam</i> (eternal kindness), there is an opposing aspect of judgment that delays it. (See elsewhere on the verse “Chasdei Hashem ki lo tamnu.”)	משא"כ בהסד עולם יש כנגדו בחינת דין המעכבו ועמ"ש במקום אחר על-פסוק חסדי ה' כי לא תמנו
The analogy for this is, for example, a very large river whose water flows with overwhelming force—its current cannot be obstructed.	והמשל לזה על דרך משל נהר גדול במאד שהליכת המים הוא בתגבורת גדולה לא יוכלו לעכב הליכת המים
In contrast, in rivers that are not so large, the flow of water can be delayed by wood, dirt, or similar things—until structures like water mills or bridges are erected over them.	משא"כ בנהרות שאינם גדולים כל כך מעכבים הליכת והמשכת מימיו על ידי עצים ועפר וכיוצא עד שמעמידו על ידי זה עליהם בית הטחינה או גשרים
But a very great river will not be hindered by such blockages. Rather, it flows continuously as usual and sweeps away the obstructing trees and dirt.	אבל בנהר גדול מאד לא יעכב על ידי מונעים ומעכבים הנ"ל כי אם הלוך ילך כמנהגו וישטף העצים והעפר המעכבים
So too is the analogy regarding the flow from the level of <i>Rav Chesed</i> —it proceeds and draws downward with rapid force. All judgments are pushed aside and nullified in the face of it.	כך הנמשל בענין ההמשכה מבחינת ורב חסד הוא הלוך ונמשך במרוצה. וכל הדינים מתעברין ומתבטלין מחמתו כו
(See elsewhere on the verse “Yom le-yom yabia omer”—in the Zohar, Terumah 136b, where it explains that “yabia” [shall pour forth] is like “meva”—as in <i>meva itabed</i> —meaning to rush, as in “He shall rush to bring their future.” That is, on Shabbos the light and influence is also drawn down swiftly, because all judgments are removed from it—see there.)	ועמ"ש במקום אחר על-פסוק יום ליום יביע אמר) דפירוש בזהר תרומה קל"ו ב' יביע כד"א מבע אתעבד אוחי לאתנהרא דא מן דא לשון מהירות כדמתרגם וחש עתידות למו ומבע דעתיד להון. דהינו שבשבת נמשך האור והשפע גם כן במהירות משום דכל דיני (מתעברין מזה כו ע"ש
And see further regarding almonds in Parshas Shemos (15:2), and it will be understood based on what is written in Jeremiah (31:28), that there is also “watchfulness” (<i>sh'kida</i>) for good and benefit.	ועין עוד מענין שקדים בפרשת שמות (ט"ו ב') ויובן על-פי מה שכתוב (בירמיה סימן ל"א כ"ח) שיש שקידה למוטב ולטוב
Similarly, it says: “For the matter is from G-d, and G-d hastens to do it.” There were the seven years of plenty—and also the opposite. (See in the <i>Sefer Magen David</i> , letter gimel, on this.)	ועל דרך זה נאמר כי נכון הדבר מעם האלקים וממהר האלקים לעשותו והיו שבע שנים שבע וגם ההפך. ועין בספר מגן דוד באות ג' מזה
And the almonds mentioned in connection with the staff of Aharon—“and it sprouted almonds”—refer to the idea of “Kel Elyon, who bestows good kindnesses,” and “good” here refers to light—as in “and the light was good.” Aharon has the same letters as <i>nireh</i> (“seen”)—that the light should be drawn downward to become visible.	ושקדים דגבי מטה אהרן ויגמל שקדים הניו כמאמר אל עליון גומל חסדים טובים דפירוש טובים על דרך וירא את האור כייטוב אהרן אותיות נראה שישמש האור למטה להיות נראה אור

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Korach - והנה פרת מטת אהרן כו

And see further regarding *Birchas Kohanim* in the discourse “Inyan Mesamei’ach Chassan.” (Also see in *RaMaZ*, Parshas Shelach, 158, and the concept that the two types of Divine flow are... see there.)

וְעַמּוּשׁ עוֹד מַעֲנִין בְּרַפְת כְּהֻנִּים בְּד"ה עֲנִין מְשַׁמֵּחַ הַתּוֹן
(וְעֵין בְּהַרְמ"ז פ' נִשְׁלַח דף קנ"ח וְעוֹד נוֹדֵעַ שְׁשֻׁנֵי מִינֵי
(שְׁפַע הֵם כו' ע"ש

[NOTE Summary:

The discourse begins by analyzing the image of **Aharon's staff blossoming with almonds**. Almonds ripen faster than any other fruit, symbolizing speed and immediacy. The Alter Rebbe explains that this swiftness is not incidental—it reflects the nature of Aharon's spiritual role as the channel for a higher form of Divine kindness.

He distinguishes between two levels of kindness:

- **Chesed Olam** – an eternal but limited kindness. This flow must pass through many spiritual filters (*heichalos* and *olamos*), and can be obstructed by spiritual judgments (*dinim*) along the way.
- **Rav Chesed** – a boundless, overwhelming kindness. When drawn through the spiritual lineage of Aharon and the **Birchas Kohanim**, this flow rushes downward without obstruction. It bypasses judgment altogether, flooding all worlds until it reaches the physical level—bringing blessing in **children, health, and livelihood**.

The Kohanim's blessing—when done *b'ahavah* (with love)—activates this higher kindness. This is why their blessing is uniquely effective: no prosecuting angels stand in the way, and no court examines the worthiness of the recipient. The Divine flow simply descends—fast, direct, and overflowing.

The Alter Rebbe uses the analogy of two rivers: a small river can be blocked by sticks and dirt; a mighty river, however, rushes forward, sweeping all barriers away. So too, the kindness of *Rav Chesed*—flowing through Aharon—is like a mighty river, unhindered by spiritual obstacles.

Even in prayer, some requests take 40 days, others 20, others a single day—but through the channel of *Birchas Kohanim*, results can be immediate, because the source is so high and the flow so swift. This is the meaning of “He sends His word to the earth; swiftly runs His command.”

In closing, the Alter Rebbe ties the concept of *nireh or*—“visible light”—to Aharon. His name contains the letters of *nireh* ("is seen"). Through his descendants and their blessings, the light of Hashem doesn't just remain spiritual—it becomes revealed in the lowest realms. That is the ultimate goal: that Hashem's goodness not remain abstract, but become tangible in this world.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Korach - והנה פרת מטת אהרן כו -

Practical Takeaway

When a person receives a blessing from someone **who truly loves them**, it bypasses judgment. The Alter Rebbe teaches that **love draws down an unfiltered Divine flow**, just as the Kohanim do during their blessing. If you want your prayers and blessings to reach deeper and faster, you must act **like Aharon**—with selfless love, peace-seeking, and genuine desire to uplift others.

This also means that **each of us can become a miniature Kohen** in our own lives. When we pray or bless others with sincere love—not for show, not with judgment—our words carry the same unstoppable spiritual energy. Love transforms the spiritual pipeline: it changes *if* something will happen into *when*. The more we embody “Rav Chesed,” the more we open the gates for Heaven’s goodness to flood the earth.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once visited a small village just before **Birchas Kohanim**. A simple Kohen with a rustic appearance stood up to recite the blessing. The Alter Rebbe turned to his students and said, “Watch carefully.”

After the service, the students asked what he had seen. The Rebbe explained:

“When that Kohen raised his hands and said, ‘May Hashem bless you and guard you,’ the angels of judgment tried to object: ‘This man is unlearned, and the people here are not righteous!’ But in Heaven, they saw that this Kohen loved every Jew in the shul with a full heart. His blessing came from that love. And from the side of *Rav Chesed*, no prosecuting angel may speak.

The blessing flew past the chambers of Atzilus and Beriah and landed—right here, right now—like lightning. That is *Birchas Kohanim*.”

Source: *Beis Rebbe*, vol. 2; oral traditions from Reb Hillel Paritcher. **END NOTE]**